

har anført, er det foreliggende Forslag aldeles ubrugeligt; thi om man end vil bevilge det nok saa tit, kan Holdepladsen ikke staffles for den Sum, som her er opført, det hele trænger til nærmere Undersøgelse. Min Mening er altsaa, at disse Forhold trænge saa meget til Undersøgelse, at det vilde være rigtigst af de ærede Medlemmer at give Afkald paa de Forslag, som her ere stillede, og stole paa, at Fremtiden kan være mere gunstig. Jeg skal være villig til at tage samtlige Spørgsmaal, samtlige 70 Andragender, under Overvejelse, men sige, hvad der kan komme ud deraf, kan jeg naturligtvis ikke. Det har ikke været min Mening, at Finansudvalget skulde stille Forslag op efter den Fortegnelse, det har faaet tilsendt, men det var min Mening, at vi skulde komme til en almindelig Forhandling om denne Sag, og det kan jo naas ad Aare. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Sordastaaelser og Ordning af Besforholdene er noget, der hører til den Slags Anlæg, og i den Retning er der forskellige Mangler ved de Steder, om hvilke man har stillet Forslag.

Jeg skal endnu omtale 2 Samraad, som de kaldes, og som den ærede Ordfører dvælede noget udførligere ved. Det ene angaar Anlægget af en Havn med tilhørende Særnbane ved Refsnæs. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører, naar han i Udvalget saa stærkt fremhævede, at Anlægget af en Særnbane til Refsnæs, en Forlængelse af Statsbanen fra Kalundborg til Refsnæs, samt Anlægget af en Havn ved Refsnæs, vil være et blivende Gode under alle Trafikforhold, og det vil være en Vættelse for Routen til Aarhus, idet den vil kunne besørge noget hurtigere. Under Isforhold tror jeg dog ikke, at en saadan Havn vil saa væsentlig Betydning. Maaſte Samsø kan betjenes noget af denne Havn, det benægter jeg ikke. Det er ogsaa muligt, at man i enkelte Tilfælde kan komme til Grenaa, hvis man vil gøre noget mere for Grenaa Havn end hidtil, hvilket jeg haaber, og hvorom der er Forslag paa Tillægsbevillingsloven, men under alle Omstændigheder maa jeg sige, at jeg ikke tror paa, at man under vanskelige Isforhold kan gaa fra en Havn ved Refsnæs til en Havn i Sylland, og jeg tror det ikke alene af den Grund, at man vil have 10 à 12 Mil at sejle i Kattegat.

Ærede Medlemmer, der have fulgt lidt med Forholdene, som de have været i Aar, ville jo vide, at Kattegat er ikke sejlbar, eller i alt Fald kun lidt sejlbar for Djeblittet. Selv om man i dette Djeblit kan komme fra Kalundborg til Aarhus, og det er muligt, man kan det — vi have Kognoscering i Dag, idet man er gaaet ud med Skibet, men hvorledes det er gaaet, ved jeg ikke —, saa tror jeg dog ikke, at det vil være forsvaret for Administrationen at kundgøre, at nu kunne vi daglig gaa mellem Kalundborg og Aarhus. Det er nemlig vel saa, at nu sejler man under alle Slags Isforhold, men det er sandelig en farefuld Sejlad. Naar man ikke har specielle Isbryder-skibe, ved man ikke, hvorledes det gaar. Jeg tror ganske vist paa en Nytte i al Almindelighed af Anlægget af en Havn paa det omtalte Sted, hvis man vil gaa til den Udgift, som dertil udtræves, men vil man f. Eks. oſre 1½ Mill. Kr., saa siger jeg: Nej, lad os saa hellere anvende dem paa to Dampfærger og Isbrydere. Det er vel saa, at vi have været heldige i Aar, og at jeg, saaledes som den ærede Ordfører mindede om, med en vis Bestemthed i 1893 har ubtalt: Lad os koncentrere os paa bestemte Router og sætte al Kraft ind paa dem, men jeg ved naturligtvis ikke, hvad Fremtiden vil svare. Vist er det imidlertid, at i Aar har denne Tanke vist sig sund. Jeg kan ikke i Djeblittet oplyse, hvor betydelig Trafikken har været, men jeg skal dog sige de Herrer noget, som vil gøre, at enhver vil indse, at selv om vi nu gaa fra Refsnæs til Grenaa, saa vil det intet forslaa lige over for den Transport, man nu kræver. Persontrafikken har jeg ingen Oversigt over. Jeg er overbevist om, at den er saa stor, at hvis man skulde have været tilbage igen til Isbaadene, vilde vi have været fallit for længe siden. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at hidtil er det paa Store Bælt lykkedes os at gaa fra Havn til Havn uden at benytte Molerne ved Halskov og Rindshoved. Foruden hvad vi nu have gjort, havde vi altsaa endnu det Ekspedient at kunne gaa fra de to Anlægsmoler, og vi ere altsaa ikke udelukkede for Postfartens Vedkommende. Ganske vist kan saa Færgesarten ikke besørge, og den har været Hovedsagen i Aar. Vi have jo kun isbrydende Færge paa tre Steder, nemlig